

Son İstasyon

– Mustafa Kara · 22 Haziran 2016

Sen ve ben
Biz olmayı beklerken gece oluyor aniden
...Ve kaçınılmaz son
Zifiri karanlık!
Efkarlı dilim lal olmuş hüzün yüklü
...Ve ben geceler boyu ağlayıp susacağım
Meğer aşk susmakmış geç anladım
Elbette günü gelecek bir gün o kahrolası günün
Ben yine susacağım...

*

Susmak!
O kadar kolay olmuyor
Seni çağırıyor yüreğimde ki ses
Sabrı kalmamış
Sinirler laçka
Durmuyorum, duramıyorum
Aç kurtlar gibi parçalıyorum seni
Kan damlıyor gözlerimden
Kan akıyor damarlarımdan
Yüreğim kanıyor
Kanıyor her bir yanım
Ya sen susacaksın! Ya da ben!

*

Akşamın kör karanlığı bile fazla gelirken
Gece olmasın bu gün
Kalsın öylece flu, böyle alaca karanlık
Sadece uyumak istiyorum sonsuzluğa dek
Uykusuzluk sürüyorum gözlerime
Birden bire sen oluyorsun uykusuzluklarımın tek nedeni...

*

Sanki gözlerim tavşan uykusunda
Açıyorum
Tavana bakıyorum
Yalnızlığa kapılıyor düşlerim
Darmadağın düşüncelerim

Anlamıyorum anlamsızlığımı
Sen de eş değer olurken benimle
Gidişini, karanlıkta kayboluşunu seyrediyorum
Hatıralarımdan anılarımın arasından yok oluyorsun...

*

Tozlanmış yüreğimden
Duygularımı temizliyorum harf be harf
Bir kelime dahi kalmasın geriye
Sol yanım acıyor
İçim yanıyor derinden
Şen şakrak attığın kahkahalar çınlıyor kulaklarımda
İçim sızlıyor, içim burkuluyor...

*

Hani "Sen gidersen yıkılır bu şehir" demiştim
Geride bir virane bıraktın
Sensizliğe alıştırtırken kendimi ve seninle sensiz geçen günlerimi
Gecenin bu vaktinde sen başka bir tendesin
Ben hayallerinle baş başa
Ne gerek vardı ki sana, geldin düşlerime bu saatte?
Düşüncesine bile tahammülü yok yüreğimin...

*

Aklıma gelince kahrolası "o an"
Soğuk rüzgarlar esiyor pencereden bana doğru
Ne çok zaman geçmiş sana dokunmalı
Mevsimler hep hazan olmuş nice yapraklar düşmüş takvimlerden birer birer
Ve ben hiç alışamamışım sensizliğe
*"Sen gidersen yıkılır bu şehir" demiştim ya
Alışamadım gidişene
Gururumdan "Gidene kal" diyemeyişlerime
Yok yere susuşlarıma alışamadım
...Ve
Keşkelerim
Pişmanlıklarım oldu diz boyu
Sensiz bir hayat kurmuşum öylesine
Alışmaya çalışmışım
Kendimi kandırmışım aslında sadece
Ama bir yerde seninle sensiz yaşamaya da alıştım
Çünkü
Yoldaş olmuş yorgunluğuma yalnızlığım

Kim bilir? Başka aşklar mı oyalamış kalbimi
Bilemezsin ne kadar çok özlediğimi
Sahi sen de özler misin?

*

Vurur mu yağmur damlası gibi hasret damlaları yüreğine?
Anar mısın şarkımızı duyduğunda adımı?
Aklına gelir mi delice seviştığımız?
Y a her şeyden çok sevildiğin?
Toprağın yağmuru özlediği gibi özlendiğin?
Öyle ya!
Köprünün altından çok sular aktı
Son tren de gardan kalkalı epey zaman oldu
Önemi yok artık senin için hiç bir şeyin!
Çok geç belki de!
Hem de çok geç!
Mustafa KARAAHMETOĞLU
Ankara, 21.06.2016